

han har tænkt paa at foranledige, at denne Sag atter kan komme paa Dagsordenen. De Forslag, som forelægges fra tidligere Tid, ere vel ikke mere saadanne, at de nu kunne forelægges uden først at være underkastede en Revision. Der vil altsaa gaa ikke saa kort Tid, inden et Resultat kan ventes. Derfor kunde jeg ønske at vide, om der fra den højtærede Ministers Side er paatænkt noget, som kunde føre os dog et Skridt hen imod den saa meget ventede og saa længe bebudede Retsreform.

Formanden (Høgsbro): Da Justitsministeren skal være til Stede i Landstinget, vil jeg udsætte Mødet, til Ministeren igen kan komme tilbage.

Mødet udsat Kl. 1.40.

Mødet genoptoges Kl. 2.5.

Beth: Jeg vil begynde med den Bemærkning, at medens det jo var meget smukt og ganske vist ogsaa særdeles rigtigt, hvad det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, sagde om Sagsførernes Betydning lige overfor Forligsmæglingen og navnlig fralagde sig at have nogen Del i den Mistænkeliggørelse af Sagsførerne, som ved andre Lejligheder have været oppe, kan jeg dog ikke være enig med det ærede Medlem i det allermeste af, hvad han sagde. Men forinden jeg gaar nærmere over til at begrunde dette, maa jeg beklage, at det ikke har været mig muligt og, som jeg tror, de fleste af de øvrige Medlemmer her i Tinget ikke heller muligt, med den Frist, som har været givet til at forberede sig til Behandlingen af de, om jeg har talt rigtig, 16 Lovforslag, der i Dag staa paa Dagsordenen — jeg siger, det har ikke været mig muligt at forberede mig tilstrækkelig. Behandlingen af Finansloven sluttede sent Lørdag Eftermiddag. Vi have nu, Mandag, en Dagsorden, hvorpaa der er opført ikke mindre end 16 Lovforslag — jeg tror, jeg har talt dem rigtig. Jeg ved da ikke, hvorledes det skulde være muligt for Medlemmer at forberede sig tilstrækkelig til

Behandlingen af en saa stor Masse til Dels vigtige Lovforslag. Jeg kan forstaa, at dersom det kun er Meningen, hvad nogle Ytringer, som saaldt fra det ærede Medlem fra Møen (Vossen) syntes at antyde, at man i indværende Samling skal forhandle paa samme Maade som i forrige Samling, saa kan en første Behandling som den, der her bydes os, i og for sig være nok. Det ærede Medlem fra Stege sagde nemlig, at det var Meningen, at Forhandlingspolitikken skulde i denne Samling føres i samme Spor som i forrige Samling. Hvad Spor den blev ført i i forrige Samling, kende vi jo godt, Sporet var jo dette, at et Parti, som jeg ikke behøver nærmere at betegne, i Bærelser — jeg ved ikke, om det var i Ministerbærelser eller andre Bærelser — her i Bygningen eller uden for Bygningen blev enigt med Medlemmer af Højre og Ministeriet om, hvorledes de Love, som skulde fremmes, i det mindste de væsentligste af dem, skulde affattes. Og saa kom de herved og dikterede os, at saaledes skulde de være, saaledes skulde disse Love affattes, og hvad vi andre sagde eller ikke sagde, selv om det kunde være nok saa begrundet, hverken kunde der tages Hensyn til, eller blev der taget noget som helst Hensyn til. Dersom det er Meningen at fortsætte Forhandlingspolitikken, som den jo kaldes — der er ogsaa nogle, der kalde den Underhandlingspolitikken, det kunde maaske være mere betegnende, men jeg bliver ved det Udtryk, som de Herrer ønske, man skal bruge — dersom den skal fortsættes paa den Maade i nærværende Samling, dersom der af den Mængde Lovforslag, som allerede ere os forelagte, skal saaledes paa samme Maade som sidst ved privat Forhandling tages et Udpluk, medens man lader Resten ligge, og det saa dikteres os her i Salen, hvorledes disse Lovforslag, som man saaledes har udplukket, skulle være, hvorledes de skulle vedtages, saa kan jo ganske vist en saadan Buntebehandling som den, vi synes i Dag at begynde paa, være tilstrækkelig, for saa er det jo ganske ligegyldigt, hvad der ved 1ste Behandling siges eller ikke siges om Lovforslagene, det bliver saa dikteret, hvorledes de skulle lyde

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem er dog i Misforstaaelse ved de Forudsætninger, han her fremsætter. Denne Dagsorden er fassat af mig, uden at den har været forhandlet med nogen som helst. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at da det var gamle, kendte Sager, vilde 1ste Behandling denne Gang, ligesom oftere før, mere blive en Formsag, saaledes at de straks